

Scenariusz zajęć biblioterapeutycznych
Pieguski są wspaniale
Problem: oswojenie dziecka z innością – piegami

1. Cele zajęć: - przezwyciężenie nieśmiałości przez dziecko

- pogodzenie się z innością,
- podniesienie samooceny
- nauczanie tolerancji
- otwartość na drugiego człowieka

2. Uczestnicy: grupa 10-12 osób, w wieku 8-9 lat

3. Czas: 1,5 godziny

4. Metody i techniki: - metoda pedagogiki zabawy: zabawa z imieniem

- zabawa z przekazywaniem maskotki
- rundka
- metoda plastyczna, rysunek

5. Środki:

- tekst bajki: Kamińska U., *Alusia i sarenka*
- mandale sarenki do pokolorowania
- arkusz szarego papieru z podobizną Alusi

6. Materiały plastyczne: kredki, bloki, farby, karteczki

7. Pomieszczenie: przytulna sala z dywanem i poduchami oraz stolikami ustawionymi w okręgu. Ciepło, cicho, przytulnie.

8. Literatura:

Borecka I., **Biblioterapia: teoria i praktyka: poradnik**, Wydawnictwo SBP, Warszawa 2001.

Kamińska U., *Alusia i sarenka*, [online], dostępna w:

http://www.wbp.poznan.pl/files/artykuly/bajka_kami.pdf

Vopel K.W., *Zabawy, które łączą. Jedność*, Kielce 2001.

Krzyżewska J., *Aktywizujące metody i techniki w edukacji wczesnoszkolnej*, cz.1, Suwałki 1998.

I. Część wprowadzająca

1. Zabawa z imieniem – poznamy się, każde z dzieci przedstawia się imieniem

2. Zabawa z przekazywaniem maskotki – maskotka wędruje z ręki do ręki, każde dziecko opowiada maskotce o sobie, swoich odczuciach, oczekiwaniach. Nikt mu nie przerywa, nawiązuje się wtedy nić porozumienia między dziećmi i szacunek dla siebie nawzajem.

3. Zabawa ... niech 3 razy

- kto ma długie włosy – niech 3 razy podskoczy
- kto ma niebieskie oczy - niech 3 razy zaklaszcze
- kto ma brązowe spodnie – niech 3 razy zamruga
- kto ma białą bluzkę – niech 3 razy ukucnie
- kto ma psa – niech 3 razy zaszczeka itd.

4. Dzieci malują swoją ulubioną postać bajkową – która wg nich jest szczególna

5. Omawianie wykonanych rysunków – dlaczego właśnie tę postać dziecko wybrało?

6. Rundka

Wszyscy po kolei kończą zdanie: „Jestem z siebie dumny (a) gdy...”

II. Część zasadnicza

1. Omówienie inności - dlaczego jesteśmy inni?

Mówimy dzieciom o ludziach z piegami, mających zęza, noszących okulary, ludziach bardzo dużych i malutkich, o tych z krzywymi nosami czy odstającymi uszami.

Tłumaczymy, że inne nie znaczy gorsze, śmieszniejsze.

Możemy poprzeć to przykładem z literatury, opowiedzieć dzieciom np. o Fizi Pończoszarce (Pippi Långstrump); była inna, a przecież bardzo przez wszystkich kochana i akceptowana.

2. Opowiedzenie przez prowadzącego bajki „Alusia i sarenka”

3. Omówienie bajki: - czy dzieci bajkę zrozumiały?

- dlaczego wg nich Alusia postąpiła tak nierozważnie?
- kto pomógł dziewczynce?
- czy słowa mamy sarenki pomogły Alusi zrozumieć jej problem?
- czy Alusia uwierzyła w siebie i stała się inną osobą?

4. Na arkuszu szarego papieru mamy namalowaną buźkę Alusi i każde z dzieci dorysowuje po jednym piegu. Rozmawiamy jaka ładna jest buzia z piegami. Mówimy, iż piegi dodają uroku, buzia z nimi nie jest blada, tylko ładna rumiana i wesoła. Alusia czuje się bezpiecznie wśród dzieci akceptujących jej inność.

5. Rozdajemy dzieciom rysunek sarenki - mandałę, którą dzieci kolorują i zabierają do domu jako swój talizman.

Tłumaczymy dzieciom, co to jest talizman (rzecz, którą nosisz przy sobie na szczęście, gdy jest ci źle spojrzysz na nią i poczujesz się bezpiecznie, lepiej).

6. **Ewaluacja:** - dzieci rysują *słoneczko*, *słoneczko z chmurką* lub *chmurkę* i wrzucają do koszyczka.